

Jarkko Tontti

Translated from English into Slovene by Barbara Simoniti

NEKOČ V DVIGALU

Nekoč v dvigalu

vedno s teboj

se požnem kot izstrelek v silos

kot enoprostorec proti osebi v križišču,

najvarnejši v svojem razredu, vrata zasikajo

karte pregledajo (stavba je visoka in draga)

stopnice se zaprejo

nekoč sem se vzpel s teboj

do najvišjega nadstropja, beton je treskal, do strehe in

zraka,

buhnil skozi dim in meglico, žvepleno rumen

astmastični oblak, buhnil skozi laž, ovito okoli

modre papirne krogle.

Ko sem enkrat s teboj, se požnem mimo resnobne

množice, danes

je noč svetlejša kakor dan

s teboj

vedno je svetleje, da vstaneš.

Jarkko Tontti: „Kerran hississä.“ *Vuosikirja (Letopisa)*, Otava, Helsinki 2006, s. 103.

KO JE JACASSER OSTAREL

Ko je Jacasser ostarel, je odvrigel svojo kožo in jo obnovil kakor gad, ovil se je kakor tanek pergament, bela rjuha, izvezena s čipko. Pod svojo novo kožo je bil Jacasser močan in sam. Ob večerih je mislil na nemirne afriške države, za katere ni imel poguma, da bi jih obiskal, na hiše, katerih hišnih zvoncev se je ogibal v strahu pred električnim udarom. Zdaj bi imel čas za vse to, bi imel in bi imel. Star in v svoji koži se je pogosto vrnil na breg vode, obžaloval izginotje vodnih rastlin in bistre jezerske vode. V prejšnjih časih bi bilo nezaslišano, kalnost jezera z algami je kmetov dar prihodnjim generacijam. Jacasser je mislil tudi o dnu, nova koža je tudi zadrževala vlago, ves čas potovanja.

Jarkko Tontti: "Kun Jacasser oli vanha". Iz *Jacasser (Jacassarja)*, Otava, Helsinki 2009, s. 47.

KER VSAKDO POTREBUJE PROSTOREN KRAJ

Ker vsakdo potrebuje prostoren kraj, stene
za oporo, dom
ki rase iz njih.

Celo Jacasser je tam gospodar,
uglajen, ponudi
kozarec prijatelju z odprtimi rokami,
ne da bi se bal izdajstva,
celo steklenico, če tako nanese,
in nanese.

Sredi noči visi prijatelj
pribit na zid
Jacasser se zbudi in se domisli,
jurta bi bila lažji dom,
edini pravi prijatelji so v divjini,
vsaka hiša zapor,
kamnita hiša stoji za smrt.

Vetrovi stepe so bili vse, na kar so se mogli opreti njegovi predniki,
praznina prostora.

Jarkko Tontti: "Sillä jokainen tarvitsee avaran tilan." Iz *Jacasser (Jacassarja)*, Otava, Helsinki 2009,
s. 20.